

дослідженні помічено, що окремі судинні клубочки сильно зменшені, їх капсула потовщена. Були помічені також кістозно розширені каналці, що вистелені плоским епітелієм і містили гомогенну білкову масу. Інші розширені каналці були вистелені високим циліндричним епітелієм.

Висновок. За проведеними дослідженнями встановлено, що основні патоморфологічні зміни у собаки локалізуються у серці, кишечнику, печінці, та нирках і проявлялись у вигляді виразкового ендокардиту, геморагічного гастроентериту, жирової дистрофія печінки та інтерстиціального нефриту.

ПАТОМОРФОЛОГІЧНІ ЗМІНИ ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ ЗА ГОСТРОГО ПАНКРЕАТИТУ У СОБАК

Горальський Л. П.¹, д. вет. наук, професор, **Сокульський І. М.²**, к. вет. наук, доцент, **Колеснік Н. Л.²**, к. вет. наук, доцент

¹Житомирський державний університет імені Івана Франка, м. Житомир, Україна,

²Поліський національний університет, м. Житомир, Україна

В даний час патологія панкреатиту є однією з найскладніших проблем абдомінальної ветеринарної хірургії. Актуальність даного захворювання обумовлена великою поширеністю, різноманітністю клінічних проявів, частими, у тому числі і складними, небезпечними ускладненнями і, як наслідок, високою летальністю. Таким чином, проблема гострого панкреатиту є дуже актуальною у зв'язку з ростом захворювання, ускладненням та летальністю. Саме тому, вивчення гістоархітекtonіки підшлункової залози собак в нормі та за панкреатиту є актуальним питанням ветеринарної медицини.

При проведенні досліджень дотримувалися основних правил належної лабораторної практики GLP (1981), положень “Загальних етичних принципів експериментів на тваринах”, ухвалених І Національним конгресом з біоетики (м. Київ, 2001 р.) та вимог до “Правил проведення робіт з використанням експериментальних тварин”, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я № 281 від 1 листопада 2000 р. “Про заходи щодо подальшого удосконалення організаційних форм роботи з використанням експериментальних тварин”.

Вивчення гістологічної, морфологічної будови підшлункової залози статевозрілих собак, проводилось у групи статевозрілого 3 – 5-річного віку (n=5). У собак за гострого панкреатиту при розтині підшлункова залоза збільшена в розмірах темно-червоного кольору, набрякла, гіперемійована, з локалізованими крововиливами.

При патогістологічному дослідженні виявлено виражений набряк підшлункової залози, в результаті якого значно розширювалися

міждолькові інтерстиціальні простори та субкапсулярна зона. Реєстрували також ушкодження ацинарних структур – чергування вогнищ некрозу та дисконкомплексції ацинусів. В клітинах ацинусів спостерігалася зерниста дистрофія. Частина клітин окремих ацинусів перебувала в стані гідропічної дистрофії. Дистрофічні змінами супроводжувались лізисом ядер. При цьому розміри самих ацинусів збільшувались. В окремих тварин при гістологічному дослідженні екзокринна паренхіма підшлункової залози мала дисконкомплексовані ацинуса, дистрофічні та некробіотичні зміни їх клітин. Останні, як і утворені ними ацинуса, не мали чіткої структури. Їхня цитоплазма була каламутна, базальні та апікальні зони у ній не розрізнялися.

Значне місце у патогенезі гострого панкреатиту займає порушення з боку мікроциркуляторного русла. Так, мікроскопічними дослідженнями виявлено нерівномірну повнокровність артерій та вен, деякі дрібні судини містили плазму. В острівцях Лангерганса спостерігали вогнищеві крововиливи, маргінацію хроматину в частині ядер клітин різних типів та їх руйнування.

Отримані в ході досліджень результати вказують на те, що при гострому панкреатиті відмічаються наступні морфологічні ознаки: набряк тканини підшлункової залози; інфільтрація строми лейкоцитами, переповнення зимогенної зони цитоплазми ациноцитів гранулами секрету, зерниста та гідропічна дистрофії у панкреацитах, вакуолізація цитоплазми ациноцитів. Такі дані доповнюють патоморфологічну картину підшлункової залози за гострого панкреатиту у собак.

ПАТОМОРФОЛОГІЧНІ ЗМІНИ ЛЕГЕНЬ, НИРОК ЧЕРВОНОВУХИХ ЧЕРЕПАХ (TRACHEMYS SCRIPTA ELEGANS) ЗА ПНЕВМОНІЇ ТА ЛІКУВАННЯ ГЕНТАМІЦИНОМ

Р.С. Данкович, к. вет. наук, доцент, **В.І. Чулюк**, аспірант

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького, м. Львів, Україна

Червоновуха черепаха (*Trachemys scripta elegans*) є одним з найпопулярніший видів рептилій, яких утримують в неволі. За потрапляння в нові біогеоцози Червоновуха черепаха (*Trachemys scripta elegans*) досить добре пристосовується до умов існування та проявляє властивості інвазивного виду. Слід зазначити, що в рептилій нерідко розвивається патологія органів дихання, найчастіше реєструються пневмонії, під час лікування яких використовуються антибіотики, у тому числі гентаміцин. Пневмонії у черепах мають важкий перебіг, досить часто закінчуються летально. У зв'язку з цим, вивчення патоморфологічних змін